

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Ιανουάριος 2008

αρ. φύλλου 120

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΔΕΙΧΝΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΠΕΕΙ

Παράδοξη, όμως, η επίθεση από τα πάνω

Είναι γεγονός ότι η πολιτική (και όχι μόνο) κατάσταση είναι χαώδης και η σύγχυση περισσεύει τον τελευταίο μήνα. Και δεν εννοούμε την παροιμιώδη ανικανότητα της κυβέρνησης της Ν.Δ. να αντιμετωπίσει ανεκτά και την παραμικρή κρίση. Αναφερόμαστε στην ολομέτωπη επίθεση όλων εναντίον όλων, με όρους, δυστυχώς, πλήρους εκφυλισμού.

Η εικόνα κατάρρευσης που διαχέεται εκπορεύεται από δύο πηγές. Η πρώτη είναι η **λαϊκή αγανάκτηση** μετά από την αποκάλυψη της διαρκούς εξαπάτησης των λαϊκών και μικρομεσαίων στρωμάτων από τα δύο «κυβερνητικά», μέχρι τώρα ... , κόμματα και τον οικονομικοκοινωνικό αφανισμό, στον οποίον με συνέπεια τα οδηγούν. Και αυτά, πέρα από τις
(συνέχεια στη σελ. 2)

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ

Δυστυχώς η υποχωρητικότητα μας απέναντι στους Τούρκους συνεχίζεται. Χαμόγελα απέναντι σε προκλήσεις, κινήσεις «καλής θέλησης» απέναντι σε αδιαλλαξία. Μέχρι πού; Ως τότε; Με ποιες επιπτώσεις; Όταν οι Τούρκοι έρχονται στην Ελλάδα θέτουν νέα «ζητήματα», προκαλούν, απαιτούν. Εμείς;

Η επίσκεψη Μπαμπατζάν στις 9 του Δεκέμβρη είναι χαρακτηριστική της τούρκικης εξωτερικής πολιτικής. Αντί να ρίξει τους τόνους, αν ήθελε να συμβάλει στην εκτόνωση των προβλημάτων και στη δημιουργία ήπιου κλίματος, αντί να κάνει συγκεκριμένα βήματα, όπως π.χ. η άρση του casus belli, η επαναλειτουργία της Σχολής της Χάλκης, κατήγγειλε παραβιάσεις του «τουρκικού εναέριου χώρου» και των «τουρκικών χωρικών υδάτων» από ελληνικά πολεμικά αεροσκάφη και ακταιωρούς. Απαίτησε να παραδώσει η Ελλάδα στοιχεία **και πληροφορίες για κουρδικές** οργανώσεις και σωματεία που λειτουργούν στη χώρα μας και
(συνέχεια στη σελ. 4)

ΟΙ ΝΕΕΣ «ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ»

Η δεύτερη διακυβέρνηση της Ν.Δ. ξεκίνησε με ένα παράξ διαρροών για σαρωτικές «μεταρρυθμίσεις». Από το ασφαλιστικό, μέχρι την πώληση της Ολυμπιακής, την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ, του ΟΤΕ, των λιμανιών κ.λπ.

Η απόπειρα ριζικής «μεταρρύθμισης» του **ασφαλιστικού**, δηλ. της πλήρους ανατροπής του σύμφωνα με τις επιθυμίες και οδηγίες της Κομισιόν, μάλλον κατέληξε σε πολύ μικρές προσδοκίες μετά την, αναμενόμενη άλλωστε, θύελλα αντιδράσεων που ξεσήκωσε.

Στη **ΔΕΗ**, μετά τη σημαντική αύξηση των τιμολογίων (8% το Δεκέμβριο του 2007 και την ανάλογη προαναγγελθείσα τον προσεχή Ιούνιο), που ευνοεί τους επιχειρηματίες που πουλάνε ακριβά ακόμη και εισαγόμενο ρεύμα στη ΔΕΗ (γι' αυτό έχει σημαντική μείωση κερδών), επιχειρούν να βάλουν από το παράθυρο τη γερμανική πολυεθνική RWE ως μάνατζερ.

Η πώληση ή το κλείσιμο της **Ολυμπιακής**, που διακαώς επιτάσσει η Κομισιόν, παρά τις προσπάθειες του νέου υπουργού Μεταφορών, που λειτουργεί ως όργανό της, ακόμη δεν πραγματοποιήθηκε.
(συνέχεια στη σελ. 3)

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΣΤΟ ΜΠΑΛΙ

Στο διάστημα 3-16 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε στο Μπαλί της Ινδονησίας η παγκόσμια, και μεγαλύτερη στην ιστορία, σύνοδος-διακυβερνητική διάσκεψη του ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή. Οι **εκπρόσωποι των 190 χωρών** του πλανήτη που συναντήθηκαν, παρουσία μεγάλου πλήθους επιστημόνων, αλλά και... 1000 εταιρειών (συνολικός αριθμός παριστάμενων περί τις 10.000), είχαν στόχο να χαράξουν κατευθυντήριες γραμμές, πρακτικά έναν «οδικό χάρτη», που θα οδηγήσει ύστερα από δύο χρόνια σε συγκεκριμένα μέτρα, που θα αντικαταστήσουν το Πρωτόκολλο του Κιότο, που λήγει σε τέσσερα χρόνια.

(συνέχεια στη σελ. 5)

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΔΕΙΧΝΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΡΕΕΙ (συνέχεια από τη σελ. 1)

εθνικές, δημοκρατικές και πολιτιστικές ευαισθησίες και ανησυχίες τους.

Και εάν η αιτία της διαφαινόμενης κατάρρευσης ήταν αυτή μόνο, ή έστω η κυρίαρχη, το φαινόμενο θα ήταν άκρως ενθαρρυντικό ως προοίμιο ευνοϊκών ευρύτερων εξελίξεων. Το κακό είναι ότι **η κυρίαρχη αιτία-πηγή έρχεται από τα «πάνω»** και μάλιστα επιδιώκοντας να εκμεταλλευτεί τη λαϊκή αγανάκτηση για την εξυπηρέτηση των δικών τους ανομολόγητων επιδιώξεων. Δεν κόπτονται, βέβαια, υπέρ των λαϊκών αναγκών και ανησυχιών οι Αγγλοαμερικάνοι (την αρχή την έκαναν με τις προεκλογικές καταστροφικές πυρκαγιές), ούτε η μητσοτακική φαμίλια ούτε η αμερικάνικη φάρα της παπανδρεϊκής family, ούτε τα αποχαλινωμένα (και, ευτυχώς, αυτοακυρούμενα) Μ.Μ.Ε., ούτε, φυσικά, οι Βενιζέλος-Τσίπρας.

Γιατί, λοιπόν, όλοι αυτοί ορύνονται;

Πρώτα-πρώτα έχουμε να αντιμετωπίσουμε ένα **παράδοξο**. Στην εσωτερική πολιτική της η κυβέρνηση του Κ. Καραμανλή εφαρμόζει με τη μεγαλύτερη μεταπολιτευτικά συνέπεια και θέρμη την **νεοφιλελεύθερη πορεία** επικράτησης στη χώρα μας της αμερικανοευρωπαϊκής παγκοσμιοποίησης, άσχετα από τις επιμέρους αποτυχίες της. Εκποιεί στις πολυεθνικές εταιρίες ό,τι έχει απομείνει από τη λαίλαπα του ΠΑΣΟΚ στη διάθεση του Δημοσίου, αναγνωρίζει τα ξένα «εκπαιδευτικά» ιδρύματα, επιτίθεται κατά εργαζομένων και συνταξιούχων, ελαφρύνει τα «βάρη» των μεγαλοϊδιοκτητών, μεταθέτοντάς τα στους ώμους των μικρών κ.λπ. κ.λπ. Ποιος άλλος θα τους τα εξασφάλιζε με τόση ομοθυμία; Ακόμη και στα **εθνικά θέματα** τηρεί σιωπηλά ή ανοιχτά υποχωρητική τακτική, όχι ίσως όπως οι Σημίτης-Γιωργάκης ή όπως θα επιχειρούσε η Ντόρα, αλλά πάντως όχι ασκώντας και καθαρά εθνική πολιτική. Άλλωστε, μακροπρόθεσμα, θα τους εξυπηρετούσε περισσότερο η πολιτική αυτή, παρά η γραμμή των αποκάλυπτα δυτικόδουλων, που γρήγορα θα έχαναν κάθε αξιοπιστία και, άρα, πολιτική δύναμη.

Τα διάφορα αδύναμα σενάρια

Δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε, βέβαια, και τις εσωτερικές πολιτικές φιλοδοξίες προσώπων ή ομάδων (family και φαμίλια π.χ.) και των αντίστοιχων ξένων κέντρων προώθησής τους, ούτε την προσπάθεια άλλων να δημιουργήσουν δικές τους επίσης επιρροές εδώ (όπως Βενιζέλος-Γερμανία). Όμως πάντοτε μέχρι τώρα υπήρχε μία κατ' αρχήν συμφωνία, τουλάχιστον της μεγαλύτερης και ισχυρότερης μερίδας, για την

προώθηση ενός προσώπου, που να ισορροπεί τα συμφέροντά τους. Τέτοιοι ήσαν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής (ο θείος), ο Α. Παπανδρέου, ο Κ. Σημίτης και τέλος ο Κ. Καραμανλής.

Τώρα δε φαίνεται να έχουν συμφωνήσει σε διάδοχό τους κάποιον ανάλογο κι αυτό δίνει στον πρωθυπουργό τη δυνατότητα να αντιδράσει, κάτι όμως που μάλλον δεν είναι ικανός να κάνει. Δεν μπορεί να θεωρούν βιώσιμη τη λύση Γιωργάκη-Ντόρας, ούτε Γιωργάκη-Αλαβάνου, ούτε τη «μοδάτη αριστερά» με Γιωργάκη ή Ντόρα. Άλλωστε δε θα θεωρούσαν ανεκτή την ενίσχυση του ΚΚΕ ή άλλων μη ελεγχόμενων δυνάμεων, που θα ήταν αναπόφευκτη σ' αυτές τις περιπτώσεις.

Τότε γιατί ορύνονται με τα (αυτοξεπουπουλιασμένα) παπαγαλάκια τους στα τηλεοπτικά, κυρίως, παράθυρα και με τις διάφορες άλλες προκλήσεις ή επίκαιρες «αποκαλύψεις» (π.χ. Siemens) ή περιθωριακές μεν, όμως επικίνδυνες κινήσεις σε όλες τις ακριτικές μας περιοχές;

Τυφλή πρόκληση σύγχυσης;

Φαίνεται ότι κάποιοι βιάζονται πολύ. Θέλουν να προλάβουν τη σύσφιξη σχέσεων με τη **Ρωσία** (και όχι μόνο) και την αποσόβηση της βαλκανικής της διείσδυσης. Θέλουν να εξασφαλίσουν τη συναίνεσή μας στη διεθνή αναγνώριση του προτεκτοράτου τους στο **Κόσοβο**. Θέλουν να προωθήσουν την ικανοποίηση των βλέψεων της **Τουρκίας** στη Θράκη, το Αιγαίο και την Κύπρο, ως αντίβαρο για την πολιτική τους στο Ιράκ. Και, μάλιστα, πριν από τις αμερικανικές εκλογές του Νοεμβρίου, μην τυχόν και προκύψουν απρόοπτα ...

Εάν επιτύχουν να δημιουργήσουν σύγχυση και, ενδεχομένως, χάος στη χώρα και να αποδυναμώσουν την κυβέρνηση Καραμανλή ή όποιο μεταβατικό σχήμα, εικάζουμε ότι ελπίζουν να περάσουν ευκολότερα τα παραπάνω σχέδιά τους, θυσιάζοντας, για λίγο, την οικονομικοκοινωνική παγκοσμιοποιητική πολιτική τους στη χώρα, αφήνοντάς την για ευθετότερο χρόνο, εγκαταλείποντας ακόμη και τον, τόσο βολικό γι' αυτούς, **δικομματισμό!**

Δεν ελέγχουν, όμως, όλες τις παραμέτρους των προβλημάτων τους. Κυρίως, δεν ελέγχουν τις λαϊκές αντιδράσεις, πολύ περισσότερο που οι πολίτες πλέον δεν εμπιστεύονται τις πολιτικές και άλλες ηγεσίες. Ευχόμαστε και ελπίζουμε να αποτύχουν με τη συνδρομή όλων όσοι σκέπτονται όχι κοντόφθαλμα και όχι μόνο στενά κομματικά. Δε θα είναι η πρώτη φορά, άλλωστε, που τα σχέδιά τους θα αποτύχουν.

Ιδιωτικοποίηση των λιμανιών

Η νέα απόπειρα αφορά την ιδιωτικοποίηση των σταθμών εμπορευματοκιβωτίων (ΣΕΜΠΟ) του **ΟΛΠ** και του **ΟΛΘ** των λιμανιών Πειραιά και Θεσσαλονίκης, που έργο έχουν τη διακίνηση εμπορευμάτων. Η ιδιωτικοποίηση συνίσταται στην παραχώρησή τους για 40 χρόνια, με την υποχρέωση να διατηρήσουν τους σημερινούς εργαζόμενους μόνο για 12 μήνες.

Η ιδιωτικοποίηση ξεκίνησε επί Σημίτη με υπουργό Ναυτιλίας το Σουμάκη, που με το νόμο 2688 του 1999 μετέτρεψε τους Οργανισμούς Λιμένων από δημόσιους σε μετοχικές Ανώνυμες Εταιρείες. Στον ΟΛΠ η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει πουλήσει το 25% των μετοχών. Η Ν.Δ. συνέχισε την πολιτική του ΠΑΣΟΚ με τον Κεφαλογιάννη και τώρα με τον αποτυχημένο, όπου θήτευσε, Βουλγαράκη. Η Κομισιόν, παρόλο που απέτυχε και τις δύο φορές που επιχείρησε να θεσπίσει πολιτικές ιδιωτικοποίησης των λιμανιών, με πρόσφατη ανακοίνωσή της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την «**Ευρωπαϊκή Λιμενική Πολιτική**» [COM (2007)616-18/10/2007], προαναγγέλλει την επιδίωξή της για εισαγωγή στα κράτη μέλη του ανταγωνισμού στον ευαίσθητο τομέα των Λιμανιών και των λιμενικών υπηρεσιών και την εκμετάλλευση των δημόσιων υποδομών τους από επιχειρηματικούς ομίλους.

Οι Οργανισμοί των λιμανιών Πειραιά και Θεσσαλονίκης είναι δημόσιες κερδοφόρες επιχειρήσεις. Τα κέρδη του ΟΛΠ προ φόρων ήταν 26,73 εκατ. ευρώ το πρώτο 9μηνο του 2007, έναντι 17,27 εκατ. ευρώ του αντιστοίχου 9μήνου του 2006, σημειώνοντας αύξηση 54,83%. Η αντίστοιχη αύξηση κερδών στον ΟΛΘ ήταν 170%!!

Οι ΣΕΜΠΟ Πειραιά και Θεσσαλονίκης αποτελούν στόχο κρατικών επενδυτικών εταιρειών της Κίνας και του Αμπού Ντάμπι αντίστοιχα. Η Κίνα είχε εκδηλώσει το ενδιαφέρον της για τον Πειραιά σε πολιτικό επίπεδο, αφού οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ είχαν ως πολιτική την πώλησή τους.

Η Κίνα, η Ρωσία και οι χώρες του Περσικού

Οι χώρες αυτές έχουν μεγάλα πλεονάσματα (π.χ. η Κίνα διαθέτει 1 τρισ. δολάρια), που τα επενδύουν εκεί όπου αποκομίζουν το μεγαλύτερο κέρδος. Έχουν μάλιστα στηρίξει, εκτός της Ρωσίας, την παραπαίουσα αμερικανική οικονομία με επενδύσεις σε κρατικά ομόλογα και σε μετοχές των χειμαζόμενων (λόγω του κραχ των αμερικανικών στεγαστικών δανείων) αμερικανικών τραπεζών. Κι αυτό, παρόλο που πριν από ενάμιση χρόνο οι ΗΠΑ,

υπέρμαχος της παγκοσμιοποίησης, απαγόρευσε, με απόφαση του Κογκρέσου, την εξαγορά αμερικανικών λιμένων από κρατική εταιρεία του Ντουμπάι, όπως και την εξαγορά της έκτης σε παραγωγή αμερικανικής εταιρείας πετρελαίου UNICAL από την κρατική κινεζική εταιρεία CNOOC.

ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. αδιαφορούν για την Εθνική Οικονομία και την ελληνική κοινωνία

Επιχειρήθηκε να ταυτισθεί η στάση της ελληνικής κυβέρνησης για τον ΟΤΕ με τη στάση κυβερνήσεων άλλων χωρών (ΗΠΑ, Γαλλίας, Γερμανίας), που δεν επιτρέπουν την εξαγορά σημαντικών ή και παραδοσιακών τομέων της οικονομίας τους ή επιχειρήσεων από ξένα κεφάλαια που δεν μπορούν να ελέγξουν.

Όπως είναι γνωστό, ψηφίσθηκε τροπολογία στις 5/12/2007, η οποία δεν επιτρέπει σε ιδιώτη να αποκτήσει ποσοστό πάνω από το 20% εταιρειών οι οποίες έχουν στην κυριότητά τους ή διαχειρίζονται εθνικά δίκτυα υποδομών, χωρίς προγενέστερη έγκριση της Διυπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποιήσεων. Αιτία ήταν η επιθετική εξαγορά μετοχών του ΟΤΕ από την MIG (Marfin Investment Group), η οποία ελέγχει σήμερα περίπου το 19% του ΟΤΕ

Η **MIG** επενδύει αραβικά κεφάλαια, με εκπρόσωπό τους το δικηγόρο Α. Βγενόπουλο, και μέχρι σήμερα έχει εξαγοράσει στην Ελλάδα μεγάλες επιχειρήσεις (π.χ. την Attika με τα πλοία SUPERFAST, την γαλακτοβιομηχανία VIVARTIA κ.λ.π.) και προσπαθεί να εξαγοράσει όσες μεγάλες επιχειρήσεις πωλούνται ή μπορεί να πωληθούν.

Η τροπολογία ήταν φωτογραφική, αφού προφανώς αφορούσε την εξαγορά του ΟΤΕ από τα συμφέροντα που εκπροσωπεί η MIG. Μόλις τον Ιούλιο του 2007 η κυβέρνηση είχε πουλήσει άλλο ένα 10,7% του μετοχικού κεφαλαίου του ΟΤΕ, διατηρώντας στο δημόσιο μόνο το 28%, κάτω από το όριο του 35% που δίνει **το προνόμιο της διοίκησης**, δηλώνοντας τότε ότι πρόθεσή της είναι να επιλέξει ευρωπαϊό στρατηγικό εταίρο.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, όχι μόνο δεν πήραν μέτρα για να προστατεύσουν την Εθνική Οικονομία και την κοινωνία από την ασυδοσία ξένων και εγχώριων κεφαλαίων και επιχειρήσεων, αλλά αντίθετα προώθησαν τα συμφέροντα τους, ιδιαίτερα από την εποχή Σημίτη. Αποδιοργάνωσαν και κατασυκοφάντησαν κάθε δημόσια λειτουργία που ήταν κερδοφόρα, συμμορφούμενες πλήρως με όλες τις επιταγές της Κομισιόν, το όργανο των μεγάλων επιχειρήσεων.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ

(συνέχεια από σελ. 1)

υποστηρίζουν το ΡΚΚ, στο όνομα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας! Δεν έμεινε όμως εκεί. Στην προκλητική, δήθεν ιδιωτική επίσκεψή του στη Θράκη, **κάλεσε όλους τους μουσουλμάνους να υπερασπιστούν την «τουρκική» τους ταυτότητα και να προσφεύγουν στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων**, όταν (δήθεν) παραβιάζονται οι ελευθερίες τους. Έτσι δείχνουν την ευαισθησία τους αυτοί που με εκκαθαρίσεις και γενοκτονίες δολοφόνησαν εκατομμύρια Αρμένιους, Έλληνες και Κούρδους! Αυτοί που ανάγκασαν σε ξεριζωμό, με ωμή βία, σχεδόν όλους τους Έλληνες της Πόλης, της Ίμβρου και της Τενέδου, της Μικράς Ασίας, της Ανατολικής Θράκης και του Πόντου. Αυτοί που κατέχουν τη μισή Κύπρο με τη βοήθεια και τις ευλογίες των φίλων τους Αμερικανών και Ισραηλινών. Εκεί λοιπόν στη Θράκη ο Μπαμπατζάν, συνάντησε τον ψευτομουφτή, επισκέφτηκε το Προξενείο, τα είπε με πολιτευτές της μειονότητας και συλλόγους που ξεκάθαρα διακηρύσσουν ότι είναι Τούρκοι, εμφανίστηκε ως ο προστάτης και καθοδηγητής όλων των μουσουλμάνων της περιοχής και δήλωσε ότι η μητέρα πατρίδα φροντίζει για όλους.

Η ελληνική κυβέρνηση, όχι μόνο δε του τράβηξε το αυτί, αλλά η Υπουργός μας των Εξωτερικών χαρακτήρισε την επίσκεψη «επιτυχή»! Όμως αν και έγινε προσπάθεια να αποκρύψουν λεπτομέρειες της επίσκεψης, η εξέλιξη έθεσε σε αμφισβήτηση τη σκοπιμότητα του ταξιδιού στην Άγκυρα.

Εξ άλλου στα μέσα του Δεκέμβρη, αμέσως μετά την αεροπορική επιδρομή τουρκικών μαχητικών στο Βόρειο Ιράκ, σε ιστοσελίδα του Τουρκικού Γενικού Επιτελείου υπογραμμίζεται ότι η Ελλάδα κατά παράβαση των συνθηκών της Λοζάνης (1923) και των Παρισίων (1947), στρατιωτικοποιεί τα **Δωδεκάνησα**, ισχυριζόμενη, άκουσον – άκουσον, ότι η αθώα Τουρκία έχει βλέψεις στη Ρόδο, αναγκάζοντας έτσι τους Τούρκους κατοίκους των Δωδεκανήσων με απειλές και πιέσεις να πουλήσουν τις περιουσίες τους και να φύγουν. Αυτά κάνει ο μεγαλοϊδεατισμός των Ελλήνων! Να λοιπόν και μειονοτικό στα Δωδεκάνησα. Να και άλλοι καταπιεσμένοι Τούρκοι. Να μια Ελλάδα που αγηφά τις διεθνείς συνθήκες. Έλεος

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, οι Τούρκοι έσπευσαν να στηρίξουν και πάλι τα **Σκόπια**. Στις 18 Δεκεμβρίου ο πρωθυπουργός τους Γκρούεφσκι, (ένα μόλις μήνα πριν τον Καραμανλή), επισκέφτηκε

επίσημα την Άγκυρα. Ο Ερντογάν, ο κουμπάρος, πήρε ανοιχτά θέσεις υπέρ της σκοπιανής αδιαλλαξίας, σ' ένα θέμα αδιάφορο για την Τουρκία, που όμως χρησιμοποίησε για να δείξει την εχθρότητά του απέναντι στην Ελλάδα.

Τι ήθελε λοιπόν ο Καραμανλής στην Άγκυρα;

Δε λύθηκε ούτε το ασήμαντο πρόβλημα της κατασκευής της Ελληνικής Πρεσβείας της Άγκυρας στο οικόπεδο που ο ίδιος ο Ατατούρκ είχε χαρίσει γι' αυτό το σκοπό στην Ελλάδα, μια που οι Τούρκοι ζητούν ανταλλάγματα και γι' αυτό! Τι συζήτησε και δεν έφτασε ποτέ στ' αυτιά μας; Αντιθέτως, αναγνώρισε στην πράξη τις **γκρίζες ζώνες** του Αιγαίου, αφού κατά τη διάρκεια της επίσκεψης απαγορεύτηκε στους Έλληνες ψαράδες να ψαρεύουν στην περιοχή των Ιμίων... Μήπως στο όνομα της «εξομάλυνσης των διαφορών» μας μονιμοποίησε και νομιμοποίησε την παράδοση του εναέριου χώρου μεταξύ 6 και 12 ναυτικών μιλίων, ως συνέχεια της εντολής στην πολεμική μας αεροπορία να μην αναχαιτίζει τα τουρκικά μαχητικά ανατολικά του 25^{ου} μεσημβρινού, δηλαδή της μέσης του Αιγαίου;

Σίγουρα δε λύθηκε με την επίσκεψη κανένα πρόβλημα και το ήξεραν από την αρχή. Μόνο οι Τούρκοι είχαν όφελος, δείχνοντας ότι συζητούν με τους Έλληνες για βελτίωση σχέσεων. Έδωσαν την ευκαιρία στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ να πανηγυρίζει ότι «οι δυο καλές μας φίλες και σύμμαχες λύνουν τις διαφορές τους»! Τίποτε άλλο. Οι διαβεβαιώσεις ότι έχουν γνώση οι φύλακες δεν καθησυχάζουν τον ελληνικό λαό. **Γκρίζες ζώνες και γκρίζα πολιτική για τον ελληνικό λαό δεν υπάρχουν. Ας το έχουν υπ' όψιν τους οι Γιώργος Παπανδρέου, Ντόρα Μπακογιάννη και λοιποί.**

Οι δηλώσεις του κ. Ανθιμου

Η επιζήμια για τα εθνικά μας θέματα παρουσία της ακροδεξιάς βρήκε και “πνευματικό” στήριγμα στους μητροπολίτες Θεσσαλονίκης Ανθιμο και Καλαβρύτων Αμβρόσιο. Με τις αμετροεπείς δηλώσεις τους δίνουν μία ακόμη αφορμή στους πάσης φύσεως εκσυγχρονιστές να ταυτίσουν κάθε αγώνα και αγωνία για εθνική αξιοπρέπεια με το σκιάχτρο του εθνικισμού και της ρατσιστικής ακροδεξιάς.

Αν πράγματι αγωνιούσε τόσο πολύ αυτή η μερίδα του ανώτερου κλήρου για τη Μακεδονία, θα ήταν προτιμότερο να καυτηριάσει τους Έλληνες επιχειρηματίες που επενδύουν στο κράτος των Σκοπίων. Γιατί δεν το έκανε μέχρι τώρα;

ΜΙΚΡΑ ΘΕΤΙΚΑ ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Τον τελευταίο καιρό η ελληνική κυβέρνηση, χωρίς να ξεφεύγει από το δόγμα «ανήκομεν εις την Δύσιν», έκανε κάποια ανοίγματα σε επίπεδο διμερών σχέσεων με τρίτες (εκτός NATO και Ε.Ε.) χώρες, που ήσαν προς το συμφέρον της χώρας μας. Τα ανοίγματα αυτά δυσaráεστησαν τους «εταίρους μας» και «συμμάχους μας», που δε δίστασαν (κυρίως οι Αμερικανοί) να εκφράσουν επίσημα και δημόσια την αντίθεσή τους, αφού έχουν συνηθίσει να θεωρούν τη χώρα μας ως προτεκτοράτο τους. Τα θετικά αυτά ανοίγματα έγιναν σε συνεργασία του **Κ. Καραμανλή** με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας **Κ. Παπούλια** και τον τ. υπ. Εξ. **Π. Μολυβιάτη**, παρά την υπονόμηση της νυν υπ. Εξ. **Ντόρας**. Θυμίζω σε κάποιο βαθμό την εξωτερική πολιτική του **Ανδρέα Παπανδρέου**, που εγκαταλείφθηκε πλήρως από το δίδυμο **Σημίτη-Γιωργάκη**, αλλά είναι σε αντίθεση με την πλήρη ευθυγράμμιση προς τις εντολές των ξένων προστατών μας για κοινωνικές «μεταρρυθμίσεις», που πλήττουν την κοινωνική συνοχή.

Οι συμφωνίες με τη Ρωσία

Το συμφέρον της χώρας μας είναι να εφοδιάζεται ενέργεια και αμυντικά συστήματα από πολλές πηγές, για να μην εξαρτάται από ένα και μοναδικό λόμπι συμφερόντων και να μπορεί να συνάπτει τις καλύτερες συμφωνίες. Οι τακτικές συναντήσεις Καραμανλή – Πούτιν φαίνεται να κινούνται σ' αυτό το πλαίσιο και, αν πραγματικά προχωρήσουν σε σταθερή και αποτελεσματική συνεργασία, χωρίς να υποκύψουμε σε εξωτερικές πιέσεις κι έξωθεν εντολές, σίγουρα θα είναι θετικές για μας. Πρέπει, βέβαια, κι εμείς να είμαστε σκληροί διαπραγματευτές, όπως οι συνομιλητές μας.

Στα μέσα Δεκεμβρίου υπογράφηκε επιτέλους στη Μόσχα το Πρωτόκολλο για την ίδρυση της Διεθνούς Εταιρείας Έργου του πετρελαιοαγωγού **Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης**. Ο αγωγός «**Σάουθστριμ**», όμως, δείχνει ότι θα συναντήσει πολλές δυσκολίες και εμπόδια, καθώς οι ΗΠΑ προωθούν το δικό τους αγωγό «**Ναμπούκο**» και πιέζουν προς όλες τις κατευθύνσεις.

Συμφωνήθηκε επίσης η αγορά **415 τεθωρακισμένων αρμάτων** και συζητείται μια τεχνολογική αναβάθμιση των ρωσικών οπλικών συστημάτων που έχει ήδη προμηθευτεί η Ελλάδα προκειμένου να καταστούν πιο σύγχρονα κι αποτελεσματικά. Ίσως προχωρήσει και μια συμπαραγωγή οπλικών συστημάτων στο ελληνικό έδαφος. Στις συζητήσεις πιθανότατα ετέθησαν από την ελληνική πλευρά και κάποια εθνικά μας θέματα.

Συμφωνίες με άλλες χώρες

Μέσα στο Δεκέμβρη έγιναν επίσης σημαντικές συζητήσεις με τη **Λιβύη**, η οποία προσπαθεί να εκσυγχρονίσει τις υποδομές της. Έτσι έχουμε την ευκαιρία να συνεργαστούμε σε τομείς όπως ο τουρισμός, η ενέργεια, τα ναυπηγεία, τα τρόφιμα, τα οικοδομικά υλικά, η τεχνογνωσία αφαλάτωσης και διαχείρισης υδάτινων πόρων.

Ο Έλληνας πρωθυπουργός επισκέφθηκε επίσης την **Κίνα**, το **Βιετνάμ** και την **Ινδία**, όπου συζητήθηκαν διάφορα θέματα και υπογράφηκαν εμπορικές συμφωνίες.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κ. Παπούλιας, συνοδευόμενος από υπουργούς, πραγματοποίησε χρήσιμες επισκέψεις σε **αραβικές χώρες**. [Ο Σημίτης (όνομα και πράμα:), 8 χρόνια πρωθυπουργός, δεν επισκέφθηκε ούτε μία αραβική χώρα!!]

Πολύ μεγαλύτερες οι δυνατότητες

Με τα ανοίγματα αυτά ο Κ. Καραμανλής αξιοποιεί ένα ελάχιστο μέρος των δυνατοτήτων της χώρας μας στην άσκηση εθνικής πολιτικής. Αυτά τα ανοίγματα βρίσκουν σύμφωνο το σύνολο του ελληνικού λαού, ανεξαρτήτως κομματικής τοποθέτησης. Το μεγάλο ζήτημα τελικά είναι να προχωρήσουμε σε μια **αδέσμευτη εξωτερική πολιτική**, που θα ωφελήσει πολλαπλά τη χώρα μας, και μια κοινωνική πολιτική, που θα αξιοποιήσει τα ανοίγματα αυτά προς όφελος ολόκληρου του ελληνικού λαού και όχι μόνο των μεγαλοεπιχειρηματιών.

Εργατοπροστάτης εναντίον εργαζομένων!!!

Ο εργατολόγος νομικός Νικολουτσόπουλος, σύμβουλος της ΓΣΕΕ και, επομένως, της νομικής προστασίας των εργαζομένων, άσκησε αγωγές κατά συμβασιούχων πελατών του, διότι, όταν διορίστηκαν κανονικά, δεν του κατέβαλαν τη «συμφωνηθείσα» αμοιβή, δηλ. τον πρώτο μισθό τους. Οι διωκόμενοι, φυσικά, αρνούσαν να πληρώσουν, αφού διορίστηκαν σύμφωνα με το νόμο του Παυλόπουλου και όχι μετά από νομικές ενέργειες του άνω εργατολόγου!!!

Ο εν λόγω νομικός κατέφυγε σε νοσοκομείο λόγω στρες, ακόμη και «αυτοκτονικού ιδεασμού»! Γιατί όμως εμφανίζει (εάν εμφανίζει...) τέτοια συμπτώματα; Λόγω τύψεων για τις παραπάνω αγωγές ή μήπως λόγω της λεγόμενης εμπλοκής στις απόπειρες εκβιασμού του Ζαχόπουλου και των σχέσεών του με τους κρατούντες (γνωστού κομματικού χρώματος) στη ΓΣΕΕ και των ενδεχόμενων ευρύτερων επιπτώσεων;

Το Πρωτόκολλο του Κιότο

Το πρωτόκολλο του Κιότο θεωρείται πλέον ξεπερασμένο, λόγω των αλληπάλληλων επιστημονικών διαπιστώσεων, ανακοινώσεων και ζοφερών προβλέψεων για ταχύτερη της αρχικά αναμενόμενης αλλαγής του παγκόσμιου κλίματος, αλλά και του εύρους των συνεπειών της, μεταξύ άλλων και στη διεύρυνση του περιβαλλοντικού και οικονομικοκοινωνικού χάσματος πλουσίων ρυπαντών και φτωχών, που υφίστανται τις συνέπειες. Γι' αυτό και οι φωνές που πέζουν επίμονα το τελευταίο διάστημα για ανάληψη πιο αποτελεσματικής και άμεσης δράσης με συγκεκριμένες δεσμεύσεις σε αριθμούς και χρονοδιαγράμματα πολλαπλασιάζονται.

Ένα μετέωρο βήμα προς τα εμπρός

Εντούτοις τα αποτελέσματα της συνόδου, απόρροια ενός σκληρού συμβιβασμού, υπήρξαν πενιχρά και κυρίως αόριστα. Η σύνοδος όδευε μέχρι και την τελευταία ημέρα προς βέβαιο αδιέξοδο, καθώς ανέδειξε για άλλη μια φορά το αγεφύρωτο χάσμα αντίληψης και συμφερόντων ανάμεσα σε έναν μικρό πυρήνα ανεπτυγμένων κρατών με επικεφαλής τις ΗΠΑ (Καναδάς, Ιαπωνία), συνεπικουρούμενο από τις ανερχόμενες και φιλόδοξες Κίνα, Ινδία και Βραζιλία, και από την άλλη το μεγάλο αριθμό των φτωχών και αναπτυσσόμενων κρατών, που υφίστανται και το μεγαλύτερο εύρος των συνεπειών από την κλιματική αλλαγή, οι οποίες έχουν βρει τους ισχυρούς τους συμμάχους στα πρόσωπα της ιδιαίτερως ενδιαφερόμενης Βρετανίας (λόγω του πεδινού του εδάφους, που την καθιστά ευάλωτη στην άνοδο της στάθμης της θάλασσας) και της παγκοσμίως πρωτοπόρου στις πράσινες τεχνολογίες Γερμανίας, υπό τον τίτλο της Ε.Ε.. Η πρόταση της τελευταίας προέβλεπε δέσμευση όλων των κρατών να μειωθούν οι εκπομπές αερίων από 25 έως 40% μέχρι το 2020, με έτος βάσης το 1990.

Αντίδραση από τις ΗΠΑ

Απορρίφθηκε όμως από τις ΗΠΑ και τους συνοδοιπόρους τους. Οι ΗΠΑ, που είναι ο μεγαλύτερος ρυπαντής (28% των παγκόσμιων εκπομπών, με την πολιτεία του Γουισκόνσιν των 510.000 κατοίκων να εκπέμπει περισσότερους ρύπους από 69 φτωχές χώρες των 357 εκατομμυρίων), δεν κάμφθησαν ούτε από τη συμβιβαστική πρόταση του Ινδονήσιου προεδρεύοντος υπουργού Περιβάλλοντος για ποσοστό μείωσης των εκπομπών αερίων κατά 50%

σε σχέση με το 1990, αλλά αυτό να γίνει σε βάθος χρόνου, έως το 2050. Τελικά η διήμερη παράταση που δόθηκε για επίτευξη συμφωνίας οδήγησε σε συμβιβασμό, για συμπερίληψη στο τελικό κείμενο της διακήρυξης μιας υποσημείωσης, που αναφέρει ότι «απαιτείται σοβαρός περιορισμός των εκπομπών καυσαερίων», χωρίς αναφορά συγκεκριμένων ποσοστών και χρονοδιαγράμματος. Όμως ο συμβιβασμός αυτός αποτελεί βήμα εντελώς μετέωρο και είναι κυρίως αποτέλεσμα της ύστατης προσπάθειας να υπάρξει ένα οποιοδήποτε τελικό συμπέρασμα, ώστε να μην ομολογηθεί η αποτυχία της συνόδου. Οι πραγματικές διαπραγματεύσεις θα διεξαχθούν πλέον τα επόμενα δύο χρόνια και εκεί ο συμβιβασμός θα είναι ακόμη δυσκολότερος. Βασικό εμπόδιο στην επίτευξη συμφωνίας φαίνεται ότι θα εξακολουθήσουν να αποτελούν οι ΗΠΑ, που αντιδρούν βασικά σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη δέσμευση και θέλουν οι αλλαγές να γίνουν σε εθελοντική βάση!! Πιστοί στη λογική της μόνης υπερδύναμης, θεωρούν κάθε συνθήκη που τους περιορίζει εμπόδιο στην ανάπτυξή τους. Παραγνωρίζουν όμως ότι η άνοδος της θερμοκρασίας θα συμπαρασύρει τελικά τους πάντες...

Λίγα τα θετικά

Από τις λίγες θετικές πλευρές, που άφησε πίσω του το Μπαλί, είναι η δέσμευση όλων των κρατών να αντιμετωπίσουν το μεγάλο πρόβλημα της **αποψίλωσης των δασών**, που συμβάλλει σημαντικά στην αύξηση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Και επίσης η απόφαση για να δημιουργηθεί ένα ταμείο με αρχικό κεφάλαιο 200 εκατ. ευρώ, για να προστατευτούν τα δάση. Όμως, αν αναλογιστεί κανείς ότι απαιτούνται περί τα τρία δισ. ευρώ ετησίως για να επιτευχθεί πλήρως ο στόχος, ακόμη κι αυτή η θετική απόφαση είναι σταγόνα στον ωκεανό. Ίσως το πιο θετικό στοιχείο από αυτή τη σύνοδο και τη μεγάλη της συμμετοχή είναι η εμπέδωση για άλλη μια φορά της παγκόσμιας συνείδησης για τον πανανθρώπινο χαρακτήρα των μεγάλων διεθνών προβλημάτων.

Κοινωνικά πρότυπα και τρόπος ζωής

Είναι αναγκαίο στο σημείο αυτό να τονιστεί ότι το περιβαλλοντικό πρόβλημα στο σύνολό του, συμπεριλαμβανομένης βεβαίως και της βασικής του πτυχής, που είναι η αλλαγή του κλίματος, συνιστά πρόβλημα πολύπλευρο με βαθύτατες κοινωνικές προεκτάσεις. Αφορά πρωτίστως τον κυρίαρχο μέχρι σήμερα δυτικό τρόπο ζωής και τα καταναλωτικά

πρότυπα που αυτός έχει εισαγάγει. Πώς θα μειωθούν άραγε οι εκπομπές των αερίων σε ένα τόσο σημαντικό ποσοστό που απαιτείται, για να έχουμε αναστροφή της μέχρι τώρα πορείας, αν δεν πεισθούν οι αναπτυγμένες κοινωνίες να αλλάξουν πρότυπο ευημερίας; Η δυτικοκεντρική θεώρηση, με βάση την οποία άλλη είναι η μοίρα των

αναπτυγμένων των δυτικών μητροπόλεων και άλλη των αναπτυσσόμενων της περιφέρειας, δεν μπορεί πλέον να σταθεί. Έτσι μόνο μπορούν να πεισθούν και οι ανερχόμενες κοινωνίες ότι το σημερινό πρότυπο ανάπτυξης που ονειρεύονται για τις ίδιες δεν μπορεί να ακολουθηθεί, ούτως ώστε να επικρατήσει η πολυπόθητη συναίνεση.

Το Κόσσοβο σε διαρκή επικαιρότητα, αλλά και συνεχή αναβολή

Πέρασε ο Δεκέμβριος, απώτατο, όπως έλεγαν, όριο για την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσόβου και οι ΗΠΑ και (διστακτικότερα) οι χώρες της Ε.Ε. δεν πέτυχαν ακόμη τους στόχους τους, δηλαδή και την επίσημη κατοχή του τμήματος αυτού της πάλαι ποτέ Γιουγκοσλαβίας.

Η Γιουγκοσλαβία, τεχνητό ίσως δημιούργημα μετά το τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου (1914-1918) και τη διάλυση της αυτοκρατορικής Αυστροουγγαρίας της Βιέννης, επανιδρύεται με το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου (υπό τον Τίτο τώρα).

Όμως, μετά την κατάρρευση του Ανατολικού Μπλοκ και τη φαινόμενη κυριαρχία των ΗΠΑ με την ευρωπαϊκή ουρά της, επιχειρήθηκε η διάλυσή της. «Ανεξάρτητα» κράτη πλέον η Σλοβενία, η Κροατία, τα Σκόπια, που (χωρίς καμιά ουσιαστική αντίδραση της Ελλάδας, Μητσοτάκης γαρ) επιχείρησαν την πρόκληση της ψευδωνυμίας τους, η Σερβία και, μετά τον εμφύλιο στη Βοσνία, το ερμαφρόδιτο κράτος της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης. Ακολούθησε η αμερικανοευρωπαϊκή επίθεση κατά της Σερβίας, ένα από τα πιο αποτρόπαια εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, με αποτέλεσμα εμφύλιο στο Κόσοβο και γενοκτονία των Σέρβων, δυτικόφιλες κυβερνήσεις στην καθημαγμένη Σερβία και υποκίνηση σε ... ανεξαρτησία του Μαυροβουνίου. Έμενε, όμως, το Κόσοβο!

Το Κόσοβο ήταν πρόβλημα. Δεν ήταν αυτόνομη δημοκρατία, όπως τα άλλα τμήματα της Γιουγκοσλαβίας, αλλά ημιαυτόνομη σερβική επαρχία. Και τούτο, γιατί ναι μεν είχε αλβανόφωνους σε πλειονότητα κατοίκους, που είχαν ακολουθήσει τους Οθωμανούς στην προέλασή τους προς Βορρά το 16^ο αιώνα και καταλάμβαναν εδάφη των καταδιωκόμενων Σέρβων, όμως το Κόσοβο ήταν το λίκνο, το εθνικό κέντρο των Σέρβων για τουλάχιστον 9 αιώνες μέχρι τότε, όπου επέστρεφαν σταδιακά και ενίσχυαν όσους είχαν παραμείνει, όταν οι Τούρκοι, πλέον, εκδιώχθηκαν από τα Βαλκάνια μετά τους Βαλκανικούς πολέμους (1912-1913).

Ήταν λογικά (και ιστορικά), λοιπόν, αναμενόμενο οι Σέρβοι (όλοι πλέον, ακόμη και οι δυτικόφιλοι) να αρνούνται να εγκαταλείψουν το εθνικό τους λίκνο, προ των υποκινούμενων από τους Αμερικανοευρωπαίους αλβανόφωνων επήλυδων. Οι ΗΠΑ (και η Ε.Ε.) επιμένουν προκλητικά στην αντισερβική υστερία τους, όμως οι Σέρβοι αρνούνται, με τη συμπαράσταση της Ρωσίας, που τώρα πια δεν αναγνωρίζει για κοσμοκράτορες τους Αμερικανούς και τους Ευρωπαίους αποικιοκράτες.

Απειλούν με μονομερή ανεξαρτησία οι Αλβανοί Κοσοβάροι και οι προστάτες τους. Απαντούν με απειλές η Σερβία και αμετακίνητη θέση η Ρωσία. Η Ελλάδα, ως συνήθως, σιωπά, αντί να στηρίζει, όπως σχεδόν σύμπας ο ελληνικός λαός, τους φίλους Σέρβους. Διστάζει ο Καραμανλής, βυσοδομεί η Ντόρα. Τα γνωστά. Εάν, όμως, ο μη γένοιτο, πετύχουν το στόχο τους οι αυτοαποκαλούμενοι ... κοσμοκράτορες, πολλά δεινά μας αναμένουν και ίσως περισσότερα τους ίδιους τους υποκινήτες, αφού ανοίγει ο ασκός του Αιόλου ...

Εκδήλωση για την Κύπρο

Την Τρίτη 5 Φεβρουαρίου 7.30 μ.μ. θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ εκδήλωση-συζήτηση για την Κύπρο, με την ευκαιρία της δημοσίευσης των αρχείων του Φόρεϊν Όφισ. Η εκδήλωση διοργανώνεται από το σωματείο Συμπάρασταση Αγώνα Κύπρου (Σ.Α.Κ.) και τη Συντονιστική Επιτροπή για την Υπεράσπιση του Αγώνα για Ελεύθερη Κύπρο (ΣΕΥΑΕΚ) και αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αφού σε λίγες μέρες γίνονται οι κρίσιμες Προεδρικές Εκλογές στην Κύπρο και στη συνέχεια αναμένονται νέες «πρωτοβουλίες»-πιέσεις από το διεθνή παράγοντα.

Θα μιλήσουν ο ιστορικός σοσιαλιστής ηγέτης της ΕΔΕΚ Βάσος Λυσσαρίδης, ο δημοσιογράφος Σταύρος Λυγερός, ο καθηγητής Βαγγέλης Κουφουδάκης, η ερευνήτρια Φανούλα Αργυρού και ο πολιτικός επιστήμονας Γιώργος Ρακκάς. Παρεμβάσεις θα γίνουν από εκπροσώπους των πρσφυγικών σωματείων της Κύπρου. Συντονιστής της εκδήλωσης θα είναι ο Νίκος Καργόπουλος.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΚΑΙ Η ΕΠΑΝΕΚΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΤΑΣΣΟΥ

Οι πολιτικές εξελίξεις στην Κύπρο μας προκαλούν ιδιαίτερη ανησυχία. **Οι Αγγλοαμερικανοί**, μετά την αποτυχία τους να επιβάλουν το σχέδιο Ανάν, όχι μόνο δεν εγκατέλειψαν τα σχέδιά τους να νομιμοποιήσουν την κατοχή και να θέσουν (και μέσω Τουρκίας) υπό τον έλεγχό τους όλο το νησί, με τελικό στόχο τον πλήρη αφελληνισμό του, αλλά επείγονται να τα υλοποιήσουν ταχέως. Δεν μπορούσαν να περιμένουν να ωριμάσει η υποψηφιότητα του «προθύμου» κ. Χριστόφια το 2013, με βέβαιη τότε την εκλογή του από την τριμερή.

Αφού επένδυσαν στον έμπιστό τους **Γ. Κασουλίδη** (σεμινάρια Ύδρας κλπ.), που τον εφοδίασαν με το κατάλληλο μετριοπαθές προφίλ, διεπίστωσαν ότι αυτός δεν έχει καμιά τύχη με αντίπαλο τον Τάσσο στο 2^ο γύρο. Έτσι, έθεσαν σε εφαρμογή το επόμενο σχέδιο (το οποίο επίσης, ελπίζουμε, θα αποτύχει): διάσπαση της τριμερούς, υποψηφιότητα Χριστόφια, μετακόμιση των αναγκαίων ψήφων (ακόμη και ξεφωνημένων ανανικών) από τον Κασουλίδη στο Χριστόφια, ώστε να προκριθεί ο Χριστόφιας στο 2^ο γύρο, επιστράτευση όλων των καλοπληρωμένων ανανικών μηχανισμών και από την Ελλάδα Μητσοτάκηδων, Γιωργάκηδων, ΣΥΝασπισμένων κ.ά., σε συνεργασία με τον ισχυρότατο κομματικό μηχανισμό του ΑΚΕΛ, εκλογή Χριστόφια, επιβολή ενός συνοπτικού υποκατάστατου του σχεδίου Ανάν χωρίς δημοψήφισμα κλπ.

Το έργο τους διευκολύνεται από το γεγονός ότι ο Τάσσο δεν προέβη στην αναγκαία αξιοποίηση του συντριπτικού 76%. Επίσης χρεώνεται όλες τις

αντιλαϊκές επιλογές που υπαγορεύονται από την Ε.Ε., αφού το προστατευτικό πλέγμα που ορθώνουν ΜΜΕ, πολιτικοί, πανεπιστημιακοί κλπ. δεν επιτρέπει στον κυπριακό λαό (όπως και στον ελλαδικό και στους άλλους λαούς) να κατανοήσει ότι υπαίτιες για τα συνεχώς επιδεινούμενα κοινωνικά προβλήματα είναι οι Βρυξέλες. Προσφάτως ο Τάσσος έσπευσε να επικυρώσει στην Κυπριακή Βουλή την κατάπτυστη «Ευρωσυνθήκη». Αναμένει (ματαίως) ότι, αν δεν προβάλλει αντιρρήσεις στα άλλα θέματα, θα εξασφαλίζει μεγαλύτερη συμπαράσταση στο εθνικό θέμα.

Το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι τυχόν **εκλογή Χριστόφια** (που, αφού τον χρησιμοποιήσουν και τον εξευτελίσουν, θα τον πετάξουν) θα είναι επώδυνη για την Κύπρο και θα επιταχύνει ανάλογες παραχωρήσεις στο Αιγαίο και τη Θράκη.

Από την άλλη πλευρά, ο ελληνισμός (όχι μόνο της Κύπρου) χρωστά πολλά στον Τάσσο, λόγω της προσφοράς του στην ΕΟΚΑ και στις κυβερνήσεις του Μακάριου και, κυρίως, επειδή ήταν ο μόνος Έλληνας πολιτικός ηγέτης τις τελευταίες δεκαετίες που απέδειξε ότι μπορούμε να αρθρώσουμε ένα ΟΧΙ σ' αυτούς που βυσσοδομούν κατά του ελληνισμού.

Η **επανεκλογή του Τάσσου** κρατά ζωντανή την ελπίδα, γι' αυτό και το ΑΣΚΕ θεώρησε υποχρέωσή του να του απευθύνει το εξής ευχετήριο μήνυμα: «κ. Πρόεδρε, σας ευχόμαστε κάθε επιτυχία στον αγώνα σας και επανεκλογή σας στο αξίωμά σας, για το καλό της εθνικής υπόθεσης της Κύπρου και γενικότερα του ελληνισμού».

Ελπίζουμε ότι ο κυπριακός ελληνισμός θα πράξει άλλη μια φορά το καθήκον του.

[Δημοσιεύθηκε στις εφημερίδες "ΠΑΡΟΝ" (23/12/2007) και "Χριστιανική"]

Οι εξελίξεις στην Εκκλησία

Ο θάνατος του Αρχιεπίσκοπου Χριστόδουλου επήλθε σε μια δύσκολη για τη χώρα μας εποχή. Η πολυεπίπεδη κρίση στην κοινωνία μας θα επιταθεί και από την, αναπόφευκτη, διαμάχη διαδόχων και από το διαγωνισμό των εξωελλαδικών κέντρων (πρωτογενών ή επηρεαζόμενων από αυτά) για προώθηση αυτών που μπορούν να ελέγξουν ή που ελπίζουν να επηρεάζουν.

Η προηγούμενη διαδοχή έγινε σχετικά ομαλά. Τώρα όμως, μετά την ηχηρή και πολυσχιδή δραστηριότητα, θετική και αρνητική και πάντως αμφιλεγόμενη, που επέδειξε ο εκλιπών και άφησε ως κληρονομιά στον επόμενο, τα πράγματα θα είναι πολύπλοκότερα και, πιθανόν, η διαμάχη έντονη, δυστυχώς. Φοβόμαστε, μάλιστα, με δεδομένη την αθλιότητα των εγχώριων ΜΜΕ, ότι θα γίνουμε

ακούσιοι θεατές, ακροατές και αναγνώστες σχολίων και υποδείξεων απαράδεκτων και αυτοαναριούμενων.

Θα μπορούσε, φυσικά, να μην υπάρξει πρόβλημα. Πρώτον, να αποδεχθούμε όλοι ότι **όλοι οι θεσμοί και οι λειτουργοί τους**, ανεξαρτήτως κύρους, επιρροής και βαρύτητας, **έχουν πλήρες δικαίωμα γνώμης επί παντός θέματος** ή όποιας επιλογής. Δεύτερον, όπως όλοι οι θεσμοί πρέπει να διέπονται από πραγματική δημοκρατία, έτσι και ο θεσμός της Εκκλησίας και ειδικότερα η εκλογή των προκαθημένων της να χαρακτηρίζεται από όσο πιο πληρέστερα **δημοκρατικές διαδικασίες**. Δηλαδή όσο πιο γρήγορα να καθιερωθεί να εκλέγεται ο εκάστοτε προκαθήμενος από το σώμα των πιστών (όπως π.χ. στην Κύπρο!) ή, τουλάχιστον, σε πρώτη φάση, από το σύνολο των λειτουργών της.

Για τους ειδικούς Λογαριασμούς και (πάλι) για τις Μ.Κ.Ο.

Δεν πρέπει να ήταν πάντα έτσι, αφότου τουλάχιστον, μετά το 1909, τα κόμματα άρχισαν να αντιστοιχούν σε, μεγάλες ή μικρές, κοινωνικές ομάδες και συνδιαμορφώνονται έτσι ιδεολογίες ή, έστω, πολιτικές. Τότε, μέχρι τις πρώτες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, οι υπουργοί επιχειρούσαν να εφαρμόσουν «προγράμματα», γενικόλογα συνήθως, και πολλές φορές συγκεκριμένες εκδοχές τους, ανάλογες με τις προσωπικές τους επιλογές. Τα αποτελέσματα τέτοιων πολιτικών, φυσικά, ήσαν ελάχιστα έως μηδενικά, όσο το καθεστώς της εξάρτησης εδραιωνόταν μεταπολεμικά, αφού αυτό επέβαλλε, τελικά, τους στόχους του, ένας από τους οποίους ήταν και η ικανοποίηση των εντόπιων στηριγμάτων του.

Γιατί θέλουν να γίνουν όλοι υπουργοί;

Τώρα, τα πράγματα έγιναν πιο απλά και πιο καθαρά. Κανένα πρόσχημα. Κανένας φραγμός. Όλα για το λουφέ. Για τους ίδιους τους υπουργούς, τους «γραμματείς και Φαρισαίους» τους και τον εσμό, πολυάριθμο φευ, των ανά την επικράτεια «φίλων», φίλων και συγγενών.

Η εικόνα αυτή ήταν διάχυτη στην κοινωνία μας και ανάλογα με την εκάστοτε συμμετοχή ή όχι σ' αυτήν επικρινόταν ή διαψευδόταν η αλήθειά της ως ... υπερβολές. Και ξαφνικά, μέσα στον ορυμαγδό της «Ζαχοπουλιάδας», δημοσιοποιήθηκαν οι ειδικοί λογαριασμοί ενός μόνο υπουργείου(!) και οι

ποικιλώνυμοι αποδέκτες πακτωλού από δημόσιο χρήμα και όλοι έμειναν ενεοί.

Απίθανες Μ.Κ.Ο. (Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις), από τις οποίες πολύ λίγες είναι άξιες του ονόματός τους), σωματεία, ιδρύματα κ.λ.π. ιδρύονται εν μια νυκτί, μόνο και μόνο για να πάρουν το μερίδιό τους από τον προϋπολογισμό κάθε υπουργείου, του οποίου μόνο το 8-10% διατίθεται για τις ανάγκες λειτουργίας του(!!!). Αρκούν 2 μόνο τίτλοι: «Ένωση φίλων του Κλίντον» και «Το σπίτι της Ε.Ε.» στο Λεωνίδιο Αρκαδίας!!! Και δεν αναφερόμαστε εδώ για τα ποικίλα κέρδη υπουργών και γραμματέων, όπως αυτοκίνητα και οδηγούς ισοβίως(!), μίζες και προμήθειες για κάθε υπογραφή, προώθηση των συμφερόντων των φίλων και οπαδών-ψηφοφόρων.

Κάποτε ο Έβερτ, στην πρώτη κυβέρνηση Μητσοτάκη, διακήρυξε ότι θα καταργήσει τα 10.000 αυτοκίνητα (με οδηγούς) στους αξιωματούχους. Το λησμόνησε... Την ίδια εποχή ο **Μητσοτάκης καθιερώνει τους ειδικούς λογαριασμούς** των υπουργείων, οι οποίοι δεν υπόκεινται σε κανένα, ουσιαστικά, έλεγχο, καθεστώς που άρεσε στις μετέπειτα κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, όταν και άρχισαν να εμφανίζονται και οι ΜΚΟ, στις οποίες διέπρεψε ο ΓΑΠ...

Τώρα όλοι τάχα διαμαρτύρονται. Καιρός να διαμαρτυρηθούν εμπράκτως οι Έλληνες Πολίτες.

Η ΣΥΝΟΛΟΣ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

Στις 26 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε η τακτική σύνοδος του ΑΣΚΕ. Κοινή ήταν η εκτίμηση ότι σηματοδότησε ένα μικρό βήμα προς τη βελτίωση της λειτουργίας του κόμματος, παράλληλα με την ένταξη νέων μελών και φίλων.

Στο πρώτο μέρος συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νέο καταστατικό. Στη συνέχεια εγκρίθηκαν ομόφωνα οι πολιτικές αποφάσεις που είχε πάρει η Εκτελεστική Επιτροπή α) για τη συμμετοχή του ΑΣΚΕ στις εκλογές, β) για τους εμπρησμούς του καλοκαιριού, γ) για το βιβλίο της ΣΤ' Δημοτικού, δ) για τις καταλήψεις και ε) για τη στήριξη της υποψηφιότητας του Τάσσου Παπαδόπουλου στις εκλογές της Κύπρου. Η σύνοδος πήρε θέση, αφού συζήτησε διεξοδικά, στο ζήτημα του Κοσόβου, σε θέματα της Εκκλησίας (βλ. σχετικά άρθρα), για την κρίση στο Σύνδεσμο των Αντιστασιακών 1967-74 και χάραξε κατευθύνσεις για κάποιες πρωτοβουλίες που βρίσκονται σε εξέλιξη στα εθνικά θέματα.

Κατόπιν έγινε ο οργανωτικός και οικονομικός απολογισμός από την Εκτελεστική Επιτροπή, ο

ο οποίος επίσης εγκρίθηκε ομόφωνα, και αποφασίστηκαν οι δραστηριότητες που προγραμματίζουμε για το επόμενο εξάμηνο. Έγινε ενημέρωση για την πρόοδο των εργασιών της έκδοσης για τη Μακεδονία (ήδη βρίσκονται στην ιστοσελίδα μας τα δύο από τα τέσσερα μέρη), αποφασίστηκε να γίνει προσπάθεια για την ταχύτερη δυνατή ολοκλήρωσή της, ώστε να αρχίσουμε να εργαζόμαστε για την επόμενη και πιο σημαντική έκδοσή μας, που θα παρουσιάζει την ιδεολογική και πολιτική ταυτότητα του ΑΣΚΕ.

Τέλος εξελέγη η νέα Εκτελεστική Επιτροπή, που αποτελείται από τα εξής μέλη: Καργόπουλος Ν., Καρναβάς Θ., Λαουρδέκης Γ., Λεοντόπουλος Ν., Μπινίκου Π., Παλλαδινός Δ., Στενός Σ., Χατζηεμμανουήλ Μ.

Στο διάλειμμα κόψαμε την πίτα (το φλουρί στην Πόπη Μπινίκου) και στο δεύτερο μέρος έγινε ανάλυση της πολιτικής κατάστασης και ενδιαφέρουσα και χρήσιμη συζήτηση, με τη συμμετοχή και φίλων (υπήρξαν και δικαιολογημένες απουσίες).

ΣΧΟΛΙΑ**Το νέο φρούτο**

Μη νομίζετε ότι ο κ. Τσίπρας προβάλλεται τόσο πολύ από τα ΜΜΕ των νταβατζήδων, απλώς για να είναι ο επόμενος πρόεδρος του ΣΥΝ, που κάποια στιγμή θα μετεγγραφεί στο ΠΑΣΟΚ. Το παιχνίδι είναι μάλλον σοβαρότερο. Επιχειρούν να χειραγωγήσουν μεγάλο μέρος της νεολαίας, που τους έχει γυρίσει την πλάτη, και να μετατρέψουν το ΣΥΝ από ελεγχόμενη αντιπολίτευση σε χρήσιμο κυβερνητικό συμπλήρωμα, με το αζημίωτο, όπως πάντα (ευρωπαϊκά προγράμματα κ.λπ.).

Η συνέντευξη που έδωσε στις 9/1/08 ο μοδάτος Αλέξης, για να παρουσιάσει τις θέσεις του, ήταν αποκαλυπτική. Αφού είπε ό,τι είχε να πει, χωρίς να πάρει θέση σε τίποτα, ρωτήθηκε για τις σχέσεις της χώρας μας με την Τουρκία. Απάντησε ότι πρέπει να υπάρξει κλίμα συνεννόησης, διαλόγου και επίλυσης των διαφορών, να σταματήσουν οι παραβιάσεις στο Αιγαίο, οι αμφισβητήσεις της υφαλοκρηπίδας κ.λπ. Ξέχασε να μας πει ποια από τις δύο χώρες ευθύνεται, ποια διατηρεί το casus belli, ποια διατηρεί στρατεύματα κατοχής στην Κύπρο και άλλες λεπτομέρειες. Μήπως ξέχασε και ποια χώρα (υποτίθεται ότι) εκπροσωπεί; Γιατί όσα είπε είναι λόγια των κατά καιρούς Αμερικανών και Ευρωπαίων «μεσολαβητών».

Ευτυχώς που δε ρωτήθηκε για πιο προχωρημένα πράγματα, για ιδεολογίες, κοινωνικά συστήματα κ.λπ., στα οποία ο ίδιος έκρινε ότι δεν αξίζει να αναφερθεί. Άλλωστε αυτά δεν είναι trendy!

Και ο μέντορας

Για τα μεσοπρόθεσμα ο κ. Αλαβάνος, μιλώντας στο Ηράκλειο της Κρήτης στις 30/1/08, ήταν σαφής: «... έχουμε αυτό το βούρκο, στον οποίο μας έχει βουλιάξει η πολιτική της Ν.Δ., αλλά και το τέλμα και την πλήρη ανικανότητα του δικομματισμού να δώσει απαντήσεις ...».

Για το βούρκο, κατά τον κ. Αλαβάνο, φαίνεται ότι δεν είναι υπεύθυνο και το ΠΑΣΟΚ, άλλωστε, εάν ο δικομματισμός γίνει τρικομματισμός (με το ΠΑΣΟΚ και το ΣΥΝ στην κυβέρνηση, βεβαίως), οι απαντήσεις θα δοθούν. Όπως δόθηκαν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, τα πανεπιστήμια και το συνδικαλισμό, σε όσους χώρους πλειοψηφεί η συνεργασία ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ! Με το αζημίωτο, επίσης.

Καθόλου περίεργο, λοιπόν, που οι δημοσκοπήσεις φέρνουν το ΣΥΝ στο 9,1%. Στη Γαλλία, όταν ο δικομματισμός περνούσε κρίση, οι υποστηριζόμενοι από το σύστημα τροτσκιστές έφτασαν στο 15%!

Σε σακούλες και επιταγές

Πάνε κι έρχονται τα εκατομμύρια από τους «κήνσορες» της 4^{ης} εξουσίας. Και οι υπόλοιποι όμοιοί τους καμώνονται τους ανήξερους και «απαιτούν» άπλετο φως, μέσα από τα ΜΜΕ των νταβατζήδων, τα οποία υπηρετούν.

Χαστούκια

Μάλλον αξίζουν σε κάποιους, αφού ένα χαστούκι αποδεικνύεται ικανό για την πολιτική ανάδειξη φαιδρών προσώπων, που μπορεί να καταστούν ρυθμιστές πολιτικών εξελίξεων.

Έργεται νέο σήριαλ αυτό της Siemens

Διστακτικά ακόμα, μήπως εμφανιστεί μήπως εμφανιστεί κάτι πιο μελοδραματικό τα αποχαλινωμένα ΜΜΕ και τα άμωμα κόμματα της αντιπολίτευσης άρχισαν να ανιχνεύουν το σκάνδαλο των προμηθειών και λαδωμάτων της γερμανικής εταιρείας Siemens στη χώρα μας.

Θα είναι πραγματικά διασκεδαστικό (εκεί, πλέον, φτάσαμε) το θέαμα-ακρόαμα. “Σιγά τα αίματα” ή “έσταξε η ουρά του ποντικού”, θα σκέπτονται όλοι. Δεν υπάρχει ούτε ένας Έλληνας που να μη γνωρίζει ή, έστω, να διαισθάνεται πως όλοι τους τα “πιάνουν”.

Φυσικά, το σκάνδαλο είναι υπαρκτό και μια υγιής κοινωνία θα έπρεπε να αντιδρά ακαριαία, απαιτώντας πλήρη διαλεύκανση, τιμωρία και επιστροφή των άνομων “κερδών”. Δυστυχώς, η δική μας, όπως την κατάντησαν τα τελευταία 30 περίπου χρόνια, ανάλογα φαινόμενα τα αντιμετωπίζει, πλέον, μόνον ως πηγή κουτσομπολιού και ως άλλοθι για τα δικά τους κατορθώματα...

Το πιο αστείο θα είναι όταν θα διαμαρτύρεται το ΠΑΣΟΚ, και δε χρειάζεται εξήγηση γι’ αυτό, βέβαια. Όσο για τις ενδεχόμενες κατηγορίες που, ορθώς βέβαια κατ’αρχήν, θα εκτοξεύουν το ΚΚΕ και ο ΣΥΝ (για το ΛΑΟΣ ως μη μιλάμε καν) θα θέλαμε να υπενθυμίσουμε τα κάτωθι: Το 1990 στην περίοδο της τριμερούς διακυβέρνησης της λεγόμενης οικουμενικής, έγινε επίσημα γνωστό ότι ο εθνικός προμηθευτής Σωκράτης Κόκκαλης είχε διανεμίει και στους τρεις συγκατοίκους της εξουσίας το τεράστιο ποσό για την εποχή εκείνη των 6 δισεκατομμυρίων δραχμών για την ανάθεση στις εταιρείες του της αποκλειστικής “εξυπηρέτησης” των δημόσιων αναγκών επικοινωνίας (επίσημη αναφορά από τον πραγματικό δημοσιογράφο Γιάννη Καλαμίτη). Και δε χρειάζεται, βέβαια, να αναφερθούμε σε κομματικές προμήθειες από Ανατολική Γερμανία, Σοβ. Ένωση και Ρουμανία.